

Κοινωνική και ταξική αντεπίθεση ενάντια στο καθεστώς έκτακτης ανάγκης

Η πρωτόγνωρη κατάσταση που ζούμε δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά μια απόπειρα του καπιταλισμού να διαχειριστεί μια ακόμα δομική του κρίση, τη μεγαλύτερη από τη δεκαετία του '70. Στην προσπάθεια να συνεχιστεί η συσσώρευση πλούτου, δηλαδή να επιβιώσει ο καπιταλισμός, οι διαχειριστές του, τα κράτη και οι υπερεθνικοί οργανισμοί, περνούν σε ένα νέο μοντέλο διαχείρισης. Το ίδιο συμβαίνει στην Ελλάδα, την Ισπανία, την Πορτογαλία. Η καπιταλιστική επέλαση δεν γνωρίζει σύνορα, φύλο, χρώμα δέρματος. Άνθρωποι, ζώα και φυσικοί πόροι αντιμετωπίζονται ως πηγές κερδοφορίας και πλέον η εκμετάλλευσή τους γίνεται με ακόμα πιο σκληρούς όρους.

Αυτό το νέο μοντέλο διαχείρισης είναι ολοκληρωτικό. Κατ' αρχάς γιατί καταργούνται βίαια οι όποιες «κόκκινες γραμμές» του παρελθόντος (κοινωνικές παροχές, επιδόματα κτλ). Το κράτος-πρόνοιας, επιλογή του καπιταλισμού σε μια άλλη ιστορική συγκυρία ως καρότο για να υπάρξει κοινωνική συναίνεση, δίνει τη θέση του στο μαστίγιο σκέτο. Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι αυτή θα είναι από εδώ και πέρα η όψη της κυριαρχίας, και οι επικλήσεις για επιστροφή στην προηγούμενη κατάσταση είναι άτοπες και επικίνδυνες.

Επιπλέον, προκειμένου η κυριαρχία να αντιμετωπίσει τις αντιδράσεις που προκαλεί αυτή η ταχύτατη και αιφνιδιαστική αναίρεση των προηγούμενων «ισορροπιών», το νέο μοντέλο διαχείρισης εδραιώνει το δόγμα απόλυτου κοινωνικού ελέγχου. Έτσι λοιπόν, εγκαθιδρύει μια «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» που έχει ως κύρια χαρακτηριστικά τον εκφασισμό της καθημερινής ζωής και τον ολοκληρωτισμό στην άσκηση της εξουσίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η επιχείρηση «Ξένιος Δίας» ενάντια στους μετανάστες, όπου ΜΜΕ και φασίστες προλείπουν το έδαφος και τελικά το κράτος έρχεται να πραγματοποιήσει το χειραγωγημένο κοινωνικό αίτημα για ασφάλεια.

Έτσι λοιπόν, όποιος χαρακτηρίζεται περιττός/μη παραγωγικός/μη προσαρμόσιμος, όπως οι μετανάστες και οι οροθετικές πόρνες, όποιος απεργεί, όπως οι εργάτες της Ελληνικής Χαλυβουργίας, όποιος αντιστέκεται στη λεηλασία της φύσης, όπως συμβαίνει ενάντια στα μεταλλεία χρυσού στην Χαλκιδική και γενικά οποιοσδήποτε αντιστέκεται θα στοχοποιείται και θα καταστέλλεται. Οι κυρίαρχοι θα δείχνουν μηδενική ανοχή στις όποιες παρεκβάσεις από τα σχέδια τους. Όταν η συναίνεση δεν αποσπάται, θα επιβάλλεται.

Απέναντι στο αίτημα για «εθνική ομοψυχία», σύμφωνα με το οποίο το κράτος επιλέγει να επιβάλλει την ησυχία, την τάξη και την ασφάλεια, δικαιώνοντας το ρόλο του ως εγγυητής της «νομιμότητας», εμείς προτάσσουμε το κάλεσμα για ταξική αντεπίθεση και ταυτόχρονα την αλληλέγγυα δράση ενάντια σε κράτος-αφεντικά-φασίστες.

Όσοι βιώνουμε καθημερινά την εκμετάλλευση, όσοι δεν παραπλανηθήκαμε από τις εκλογικές αυταπάτες, όσοι δεν φοβόμαστε και δεν ψάχνουμε τον εχθρό στο διπλανό μας, όσοι δεν θέλουμε η οργή μας να αναλωθεί σε μορφές αγώνα αφομοιώσιμες από το σύστημα είναι καιρός να βρεθούμε στο δρόμο, στις απεργίες, στις καταλήψεις, στις γειτονιές. Με τη σύνδεση των αγώνων και τη ριζοσπαστική νοηματοδότηση τους να δημιουργήσουμε τριγμούς στα θεμέλια του καπιταλιστικού οικοδομήματος, ενάντια στο καθεστώς υποτίμησης των ζωών μας. Μέχρι να καταργήσουμε την ιδιοκτησία, τη μισθωτή εργασία και τον αποκλεισμό μας από τη λήψη αποφάσεων που αφορούν την ίδια μας τη ζωή. Να αγωνιστούμε συλλογικά και αδιαμεσολάβητα για την **ισότητα**, την **ελευθερία** μας και την **κοινωνική αυτοδιεύθυνση**.

Μηδενική ανοχή σε κράτος, κεφάλαιο και φασίστες

εργαλειοφόρος / συνέλευση αναρχικών ενάντια στη μισθωτή σκλαβιά
συνέλευση κάθε Τρίτη στις 19:00 στο Παράρτημα
ergaleioforos.squat.gr